

ת"פ 45432/11/15 - מדינת ישראל נגד רונן דהוד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 45432-11-15 מדינת ישראל נ' דהוד(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הילה איזנבנד מפרקליטות
מחוז חיפה - פלילי

נגד

נאשם

גזר דין

רונן דהוד ע"י ב"כ עו"ד חוזה אביב - סניגוריה ציבורית

1. הנאשם, רונן דהוד, הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון חלקי אשר לא כלל הסדר בנוגע לעונש בשני אישומים בעבירות של סחר בנשק שלא כדין לפי סעיפים 144(ב) + (ג) + 29 לחוק העונשין ועבירות נשק [החזקה ונשיאה] לפי סעיפים 144 (א) רישא וסיפא + 144 (ב) רישא וסיפא + 29 לחוק. באישום הראשון, תואר שבמועד שאינו ידוע במדויק ולפני האירוע השני, אך בסמוך לו, סיכם הנאשם עם אדם בשם תאמיר כיוף למכור יחד אמצעי לחימה שהוחזק על ידם לסוכן משטרתי. תואר שבתחילת אוגוסט 2015 ישב הסוכן בחצר ביתו של תאמיר עם הנאשם, תאמיר, וווליד פרו (ווליד). בשלב מסוים ניגש תאמיר לביתו ושב עם אקדח מסוג יריחו והציגו לסוכן בנוכחות ווליד. הנאשם אמר לסוכן שהאקדח שווה ₪ 30,000 והציע למכור לו אותו תמורת נשק מסוג קלצ'ניקוב. ביום 25.8.15 שוחחו הנאשם ותאמיר עם הסוכן בטלפון וקבעו לבצע עסקה למכירת אקדח יריחו לסוכן תמורת ₪ 26,700 בעוספיא באותו יום. בשעות אחר הצהריים שוחחו שוב תאמיר והסוכן בטלפון והסוכן הודיע לתאמיר שהוא במקום המפגש בעוספיא. תאמיר אמר לסוכן שישלח את הנאשם לאסוף אותו. כעבור כמה דקות הגיע ווליד למקום ברכב והסוכן ביקש ממנו "טרמפ לביתו של תאמיר". כשהגיעו לביתו של תאמיר התקשר הנאשם לסוכן לברר היכן הוא והסוכן השיב שהגיע כבר לביתו של תאמיר. הנאשם אמר שגם הוא יגיע לשם. הסוכן ווליד נכנסו לחצר הבית של תאמיר בו ישב תאמיר ובסמוך לרגליו מונח כובע גרב ובו אקדח יריחו עם מחסנית ריקה וקופסה עם 31 כדורים בקוטר 9 מ"מ. תאמיר אמר לסוכן שבדק את האקדח. הסוכן בדק את האקדח והסוכן מסר לתאמיר ₪ 26,700 תמורת הנשק ותאמיר וווליד ספרו ביחד את הכסף והסוכן הכניס את הנשק לתוך קופסת קרטון. בשלב זה הגיע למקום הנאשם והסיע את הסוכן ברכבו לכיוון היציאה מעוספיא כאשר הנאשם שאל במהלך הנסיעה אם לסוכן יש אקדח מסוג FN למכירה ובנוסף ביקש הנאשם מהסוכן לראות את האקדח בפעם האחרונה מכיוון שזה היה אצלו זמן רב. הסוכן פתח את הקופסא והציג לנאשם את האקדח. ביציאה מעוספיא ירד הסוכן מרכבו של הנאשם עם הנשק.

2. על פי האישום השני, ביום 16.9.15 בשעה 14:00 התקשר הנאשם לסוכן והציע שימכור לסוכן אקדח מסוג FN ורובה ציד. למחרת בשעות אחר הצהריים שוחחו הנאשם והסוכן בטלפון וקבעו לבצע ביניהם עסקה למכירת רובה ציד לסוכן תמורת ₪ 11,000 באותו יום בעוספיא. מאוחר יותר, שוחחו שוב והסוכן הודיע שהוא ממתין בתחנת האוטובוס בכניסה לעוספיא. כעבור מספר דקות הגיע הנאשם יחד עם אחר ברכב כאשר הנאשם מחזיק ונושא רובה ציד מאולתר. השנים אספו את הסוכן שהתיישב ליד הנאשם שנהג. בשלב זה פתח הסוכן את השמיכה שהיתה מונחת מתחת לרגליו וראה שבתוכה נמצא רובה הציד המאולתר

ולא רובה ציד מקורי כפי שסוכם קודם ואמר לנאשם שישלם לו רק 5,000 ₪ ומסר לו את הסכום. הנאשם מסר את הכסף לאחר שספר אותו. הנאשם השיב בחיוב לשאלת הסוכן אם הנשק עובד ואמר עוד שניסה אותו. בתום המפגש ירד הסוכן מהרכב כשהוא נושא איתו את השמיכה והנשק.

הראיות לעונש

3. לנאשם עבר פלילי שהתיישן. הוגשה בנוסף חוות דעת מומחה לפיה אכן מדובר ברובה ציד מאולתר ולא נשק תקני. יחד עם זאת צוין שהנשק יורה ובכוחו להמית אדם.

4. הוגש בנוסף על ידי הסניגור מכתב מאת השירות הפסיכולוגי החינוכי בעוספיא ביחס לבעיות פסיכולוגיות שהתעוררו אצל בנו מאז מעצרו ומכתב נוסף מאת ראש המועצה המקומית המאשר שהנאשם הוא תושב הכפר נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים שהוא קשור אליהם. תואר עוד שהנאשם מוכר לראש המועצה כאדם טוב שילדיו זקוקים לו.

טיעוני המאשימה לעונש

5. נטען שבמקרה דנן יש מקום לראות בכל אחת מעסקאות הנשק אירוע נפרד כיוון שהן בוצעו במועדים שונים, תואמו בנפרד, בוצעו במקומות שונים ומדובר בעסקאות עצמאיות ללא רצף. נטען שהאיסורים בחוק בנוגע לנשק נועדו להגן על ערכי שלום הציבור ובטחוננו וחיי אדם (ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.2014); ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (4.12.2011)). יתר על כן, נטען שהפסיקה מצדדת בענישה מחמירה ומרתיעה ביחס לעבירות אלה (ע"פ 11448/03 **מדינת ישראל נ' ג'רבאן** (29.3.2004)).

6. ביחס למדיניות הענישה נטען שבמקרים דומים הוטלו מאסרים בין 36 - 48 חודשי מאסר בפועל כאשר בע"פ 319/11 **מדינת ישראל נ' יאסין** (5.12.2011) הוחמר העונש בערעור ל- 48 חודשי מאסר בפועל בגין שתי עבירות של סחר בנשק ושתי עבירות של הובלה ונשיאה.

בת"פ 24215-06-13 **מדינת ישראל נ' דוידור** (17.2.2014) הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה בסחר בנשק מסוג קרל גוסטב.

בע"פ 7317/13 **חג'אב נ' מדינת ישראל** (19.5.2014) נדחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות סמים ונשק כאשר בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה בגין הסחר בנשק של אקדח ברטה ומחסנית בצוותא עם אחר בין 3 עד 5.5 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 3726/12 **זידאן נ' מדינת ישראל** (7.4.2013) הורשע הנאשם בנשיאה והובלה וסחר בנשק מסוג תת מקלע ונידון ל- 40 חודשי מאסר בפועל.

7. המדינה הוסיפה שהעונשים המירביים עומדים על 10 שנים בגין החזקת נשק ותחמושת, 13 שנים בגין הובלת נשק ותחמושת ו- 15 שנים בגין סחר בנשק.

8. נטען שהנאשם ושותפיו התנהלו כ"מי שהחזקה הובלה וסחר בנשק אינם זרים להם". במלים אחרות, כסוחרי נשק, והנאשם אף הגדיל וביצע שתי עסקאות. המדינה הדגישה את פוטנציאל הפגיעה באמצעות נשק. נטען שפוטנציאל הפגיעה גדול אף יותר לאור המצב הבטחוני הבלתי יציב במדינה בימים אלה. נטען שאמנם באישום הראשון הנאשם "פספס את העסקה עצמה" אך נטען שהיה לו חלק משמעותי בה, שכן הוא היה זה שיצר את הקשר עם הסוכן, קבע את המחיר והסיעו לאחר העסקה כאשר הוא תכנן להיות נוכח בביצוע העסקה אך זה נמנע באופן אקראי.

9. באישום השני נטען שעל אף שהתלווה לעסקה אדם נוסף, מידת חלקו של הנאשם היתה מלאה. צוין עוד שהנאשם עשה רווח בעסקאות ונטען ש"לא מן הנמנע שמצא בפעילות זו את פרנסתו".

10. לאור כך ביקשה המדינה שיוטל קנס כספי לצד כל עונש אחר כאשר התבקש מתחם ענישה שבין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל עבור כל אחד מן האישומים.

11. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם צוין שלזכות הנאשם הודאתו טרם שמיעת הראיות ולחובתו הוזכר העבר הפלילי לפיו נטען שמדובר בעבריין סדרתי שלא נרתע מחזרה על הפרת החוק. לפיכך, ביקשה המדינה לגזור עונש במחצית העליון של כל אחד מן המתחמים, לצבור את העונשים יחד ולהטיל מאסר מותנה וכן קנס כספי.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

12. ביחס לשאלה אם מדובר בריבוי אישומים או אירוע אחד, נטען שעניינם של שני האישומים זהה - מכירת כלי נשק כאשר שתי המכירות בוצעו מול אותו סוכן בהפרש של 22 ימים זו מזו. כך נטען שניתן להגדיר כמעשה עבריני אחד, דהיינו מסכת אירועים רצופה, תכנית אחת מלוכדת ורציפה בה היה הנאשם "שרוי באותו מצב נפשי" וכי יש להגדיר את מסכת האירועים כאירוע אחד. הסניגור הפנה למקרה אחר בו בוצעו שתי עבירות נשק, במקרה אחד תיווך ובמקרה שני עסקה, מול אותו סוכן משטרתי כאשר שם נקבע מתחם עונש אחד לשני האישומים (ת"פ 40256-11-14 מדינת ישראל נ' עבדאללה יגמור (25.2.2016)). יחד עם זאת צוין שגם אם יקבע שמדובר בשני אירועים, יש מקום לקבוע מתחם עונש כולל. נטען שבקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בעניינו של הנאשם נטען שחלקו היה קטן מזה של תאמיר ובין היתר שהפגישות היו בביתו של תאמיר, הנשק לא היה בידי הנאשם והוא לא נכח פיסיית בשעת ביצוע העסקה. נטען שחלקו היה כמתווך בלבד שלקח חלק משני בעסקה ועבירת ההובלה מתייחסת אך להסעת הסוכן מחוץ לעוספיא לאחר

השלמת העסקה. ביחס לאישום השני נטען שאמנם הנאשם פעל לבדו מול הסוכן אך מאידך, מדובר בנשק מאולתר שנמכר במחיר נמוך יחסית ונטען עוד שיעודו של רובה ציד הינו לצוד חיות ולא לבצע הרג בבני אדם וכי דבר זה מתחדד כיוון שמדובר עוד בנשק מאולתר. נטען שפוטנציאל הנזק היה נמוך יותר מאשר נשק חם אחר.

13. ביחס לרמת הענישה אוזכרה הפסיקה הבאה: ת"פ 17707-04-14 **מדינת ישראל נ' פואקה** (7.12.2014) שם נקבע מתחם ענישה שבין 18 - 36 חודשי מאסר בגין מכירת אקדח, מחסנית וכדורים לסוכן משטרתי ונגזרו 20 חודשי מאסר מתוך התחשבות בגילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי, שיתוף פעולה עם הרשויות, הודאה מוקדמת וחרטה ועוד נסיבות אישיות (נגזר עונש נוסף בגין מכירת 2 תת מקלע באותו מקרה).

בע"פ 526/14 **פלואי נ' מדינת ישראל** (12.3.2014) שם הערכאה הדיונית קבע מתחם שבין 18 - 36 חודשי מאסר בגין מכירת אקדח יריחו עם מחסנית תמורת 14,000 ₪ לסוכן. בערעור נקבע כי העונש אינו חורג מרף הענישה המקובל אך בערעור נקבע שקיימת הצדקה לסטות מהעונש שהוטל (22 חודשי מאסר בפועל) מטעמי פוטנציאל שיקום וכך הופחת העונש ל- 16 חודשי מאסר בפועל וזאת חרף שימוש וסחר בסמים.

בע"פ 5833/07 **עלאא חורי נ' מדינת ישראל** (18.11.2007) נדחה ערעור של נאשם על חומרת עונשו שהוטל בגידו נגזרו 21 חודשי מאסר בפועל בגין מכירת אקדח לסוכן משטרתי והחזקת סכין.

בע"פ 5955/08 **וג'די דג'אשה נ' מדינת ישראל** (23.10.2008) נדחה ערעור על חומרת עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בגין מכירת רימון רסס (הסניגור טען שבמקרה דנן רימון רסס מסוכן יותר מאשר רובה ציד מאולתר). בעניין זה יצויין שאיני מסכים עם הסניגור כיוון שמדובר בנשק לשימוש רב פעמי לעומת נשק לשימוש חד פעמי.

14. באשר לנסיבותיו של הנאשם נטען שניתנה הודאה מוקדמת המבטאת חרטה והנאשם שיתף פעולה עם רשויות החקירה. נטען שעברו הפלילי אינו מכביד ומדובר בעבירות שהתיישנו כך שאין מקום לזקוף לחובתו עבר פלילי. הוזכר שעל השותף ווליד נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות במסגרת הסדר טיעון ויש להפעיל את עקרון אחידות הענישה.

15. בסיכום, טען הסניגור שיש לקבוע מתחם ענישה כולל שבין 20 עד 40 חודשי מאסר בפועל או במידה ויקבעו שני מתחמים האחד בין 16 עד 36 חודשי מאסר והשני 5 - 18 חודשי מאסר בפועל.

דין

16. בשאלה אם מדובר באירוע אחד או שניים, הנני מקבל את עמדת המדינה כי מדובר בשני אירועים נפרדים כיוון שהאירועים בוצעו במועדים שונים, תואמו בנפרד, בוצעו במקומות שונים ומדובר בעסקאות עצמאיות ללא רצף ונמכרו סוגי נשק שונים. על פי מבחן עובדתי צורני פשוט לא נמצא חוט מקשר משמעותי בין שני

האישומים. אין ראיה לכך שהנאשם היה שריו באותו מצב נפשי רצוף במשך כל אותה תקופה וגם אם כך, אין בכך כדי להיטיב עם מצבו שהרי מדובר בעבריינות מושרשת.

17. הערכים החברתיים שנפגעו הם שמירה על שלום הציבור וחיינו כאשר הפצת נשק מהווה סיכון משמעותי לשמירה על הסדר החברתי ואפשרות להורדת רף האלימות בחברה. המצאות נשק מגבירה את הסיכון של שימוש בנשק מעצימה אירועים אלימים למימדים קטלניים, בין אם מדובר באירועים פליליים או אירועים חבלניים.

18. מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בשני האישומים היה מדובר בתכנון מוקדם, כאשר חלקו של הנאשם הוא מהותי: באירוע הראשון הוא אכן מילא תפקיד של מתווך וגם לקח חלק בביצוע העבירות למרות שלא נכח פיסיית במקום מתוך מעין תקלה מקרית. באישום השני, הוא נטל את התפקיד המרכזי.

19. הנזק שהיה צפוי להגרם מביצוע העבירות פורט לעיל. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות פסולות ויותר על כן, רצף האישומים והתנהגות הנאשם כפי שתואר בכתב האישום מעלים יותר מחשד כי מדובר באדם שהסחר בנשק אינו זר לו. מובן כי הוא יכל להבין את הפסול במעשיו ולהמנע מביצוע העבירות.

20. בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה, אין מקום לקבוע מתחם שונה לגבי כל אחד מן האישומים כאשר הדמיון ביניהם גדול יותר מאשר השוני ובעניין זה איני מקבל את טענת הסניגור באשר לכך שרובה הציד היווה סיכון פחות מהאקדח.

21. מתחם הענישה ההולם נמצא בין 2 עד 5 שנות מאסר בגין כל אחד מן האישומים.

22. לזכותו של הנאשם הודאתו המוקדמת והחסכון בזמן ונראה שאכן כל מאסר יפגע גם במשפחתו. כמו כן עברו הפלילי אינו מכביד ונמצא שהוא גם התיישן. יוער כי לולא ההודאה המוקדמת וקבלת האחריות שהיא מבטאת, היה מקום להחמיר עוד יותר בענישה.

23. בהתאם לסעיף 40(ב) סיפא לחוק נראה לי שיש מקום לקבוע עונש כולל לכל האירועים.

24. מכל האמור הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

(1) 45 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו החל מיום 2.11.15.

(2) 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירת נשק מסוג פשע.

(3) קנס בסך 18,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.16.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04 אפריל 2016, בנוכחות הנאשם, בא כוחו ובהעדר ב"כ המאשימה בשל עיצומי הפרקליטות.

דניאל פיש , שופט